

SAMOBORSKI LIST

P n Knjižnica kr. sveučilišta — Zagreb

GODINA XXVII

U SAMOBORU, 1 KOLOVOZA 1940

BROJ 15

«Samoborski List» izlazi 1. i 15. u mjesecu — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25.— din., — Inozemstvo 50.— din. — Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek, Samobor

Oglase prima uprava prema cjeniku. — Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. — Rukopisi se ne vraćaju. — Tisak: SAMOBORSKE TISKARE Slavko Šek, Samobor, Livadićeva ulica broj 2.

Proslava rođendana dra. Mačka u Samoboru

Već u predvečerje imendana i rođendana vođe hrvatskog naroda dra VLADKA MAČKA bile su sve kuće u Samoboru i okolici okićene hrvatskim zastavama.

Rano u jutro, na sam svečani dan 18. srpnja, započelo je pucanje mužara na cimetoru kraj župne crkve, a naša glazba je obišla sve ulice svirajući hrvatske korčnice.

Usprkos kiše — koja je počela padati — baš u doba koje je bilo urečeno, da se sastanu sva naša društva, te organizacije HSS, naše građanstvo i okolišno seljaštvo — dolazile su na Novi trg pred Hrvatski Dom velike povorke naroda pod zastavama, te naša društva.

Oko 9 sati završila je naša glazba »Mačkovu korčnicu« a »Jeka« je otpjevala »Himnu Hrvatskoj Slogi«.

Odmah iza toga otvorio je proslavu predsjednik kotarskih organizacija Franjo Horvat opširno ocrtavši život i rad dra Mačka. Time se prešlo na sam program proslave kako slijedi:

Ivica Šefin deklamirao je s mnogo efekta Preradovićevu »Oj budi svoj«.

Naša glazba otvirala je »Zrinsko-Frankopanku«.

Narodni zastupnik Fabijan Lenard govorio o slobodi Hrvatskog naroda, koju mu je izvojštio odvažni naš vođa dr MAČEK. — Hrvati su dosada u svakom ratu sudjelovali, no uvijek za tuđina, ali ovaj puta, u ovom sadanjem svjetskom ratu, sprečio je naš vođa da hrvatski narod sudjeluje u ovoj krvavoj borbi. A nadamo se, da će nas povesti i u potpunu slobodu. No ako to želimo, moramo i mi svoje redove što jače stisnuti, i pomoći ga u njegovom teškom radu, a za taj smo rad odgovorni i našim častnim mrtvim predšasnicima i našoj djeci. Pozdravlja složni hrvatski narod i našega vođu dra MAČKA.

Burni poklici: »Živio dr MAČEK«, popratili su njegov govor. — H. P. D. »Jeka« otpjevala je od Novaka: »Planula sora«.

Mali Marko Horvat deklamira vrlo lijepo: »Hrvatskom seljačkom narodu« od S. Korena.

Uzima riječ predsjednik samoborske organizacije g. Marko Bahovec:

Prijajni govornici prikazali su opširno život i rad dra Mačka. On želi ovdje da se sjeti i onih koji su ovaj rad započeli prije kojih 50 godina, to je biskup Josip Juraj Štrosmajer i dr Ante Starčević, prvi za naš kulturni napredak a drugi je postavio politički program, koji je još i danas aktuelan. Pod suton njihova života, pojavile su se dva velika muža: dr Ante i Stjepan Radić, koji su zasnovali novi pokret, taj je rad bio vrlo težak, ali ipak je sa uspjehom započeo, a današnji naš vođa dr Maček proveo ga je pošteno složivši rame uz rame intelektualce, građane i seljake.

Za ovo epohalno djelo treba da dra Mačka proglašimo narodnim velikanom.

Prije godinu dana pokazalo se da je dr Maček bio centar političkog rada u našoj državi. Uz njega hrvatski narod može mirno ići u susret budućnosti. On je spriječio da naša država ne zagazi u današnji rat.

Snaga i uspjeh bit će tim veći, čim će naši redovi biti jači i zbiti, a lične stvari treba da maknemo s puta, svi smo mi djeca majke Hrvatske. Svaki od nas treba da patriotski djeluje u svom krugu.

Samoborsko građanstvo stajalo je i stajat će uvijek uz bok našem vođi dru Mačku, čime se on ponosi i kliče da živi dr Maček!

Prisutni spontano kliču: »Živio naš vođa«, »Živio dr MAČEK«!

Iza toga svira glazba »Ja sam Hrvat«.

Uz općenitu pozornost uzima riječ g. prof. Tomazić:

Kada se sastadosmo ovdje, došli smo jednom miliju da iskazemo hvalu i čast dru Mačku, da zahvalimo da smo se uopće mogli i smjeli ovdje sastati.

Rat, koji je uništio tolike male i velike države, gdje danas leže gradovi i sela popaljena i razorena, sve te strahote proživio bi i hrvatski narod, da nas nije dragi Bog očuvao, jer smo poštenj.

Hvala braći Radić, koji su nas prije 30 godina počeli organizirati i sadanjem vođi dru Mačku.

Bilo ih je, koji su se seljačkom pokretu rugali, ali danas se vidi što je značila riječ Radića: Mirotvoraci!

Mi smo mali narod, pa treba dobro, dobro da promislimo naše potrebe, a ne da se naoružavamo, da trošimo za to milijune, a bili bi jednostavno pregašeni kao i druge velike države.

Pitanje sredivanja je samo u politici mira. Politika rata je luda i zločinačka, a čim se mali narod u to upreže onda je propao. Stjepan Radić je to predvideo, pa je narod učio, da svakom sukobu izbjegava i odgađao ga da pošteno živi u svom domu.

Mi smo Hrvati od početka organiziranja »Mirotvorci« — nećemo tuđega a svojim se dičimo!

Još prije mjesec dana, tražilo se, da Jugoslavija pođe u rat protiv Italije, ali je dr Maček to spriječio.

Osnovana je Banovina Hrvatska, to je velika stvar, ali smo time mogli i počekati, ali rat se nebi bio mogao sprečiti da nije bilo dra Mačka. Šta bi naše žene i djeca da je došlo do rata.

Najveći sin hrvatskoga naroda je dr Maček. Imali smo velike muševce u našoj prošlosti, kao što su bili Štrosmajer, Starčević, Matija Gubec, Kvaternik i braća Radići, ali nam je providnost Božja dala našeg vođu dra Mačka

da nam sve ono što su ovi velikani stvorili sačuva od propasti.

Kako nastojimo da sačuvamo mir u svijetu između naroda, tako treba da ga sačuvamo i među nama.

Svi koji su zavedeni, treba da se izmire. Svade treba da prestanu među poštenima i pravednim ljudima. Hrvatski narod treba da sudjeluje u novom poretku čitave Evrope.

Kapitalizam je nesreća, koja ubija i narode i pojedince, ali je danas drugo stanje i traži se u tom pogledu reforma. Ovo pitanje podupire i Sv. Otac Papa, što znači, da to traži i sama crkva.

Potrebne su dakle velike reforme. Donešene su uredbе o maksimiranju cijena, da se tako pomogne narodu. Sve velike trgovine, mlinovi i trgovci drva dolaze pod kontrolu Banske Vlasti, svi treba da posluže narodu a ne samo sebi.

Treba zato da smo svi složni, ako hoćemo da se ovi ciljevi postignu. Prvi je uslov red, koji je negdje počeo popuštati, jer neki misle da sloboda znači raditi

što tko hoće, a to izaziva nered. Disciplinom ćemo najjače potpomoći rad i Banske Vlasti i dra Mačka.

Apelira konačno na sve, da ne zaborave doprinjeti, da se što prije dogradi Hrvatski Dom, koji će biti od velike koristi za čitavi narod ovoga kotara.

Završuje svoj govor sa uspomenom na pok. Matiju Tandarića, koji je poginuo prije 2 godine baš na današnji dan, a isto tako Đuke Španovića, Fulira, Francetića i drugih radnika HSS.

Kliče:

DOG POŽIVI HRVATSKI NAROD!

BOG POŽIVI VODU NARODA Dra MAČKA!

Svi prisutni prihvaćaju ove pokliče. Glazba je završala »Lijepu našu domovinu« a prisutni su narod pjeva otkrile glave.

Nato kotarski predsjednik HSS Horvat zaključuje proslavu, a organizacije, društva i narod mirno se razilaze svojim kućama.

Dr. Maček u Samoboru

U nedjelju dne 21. pr. mj. u 4 sata poslije podne posjetio je hrvatski narodni vođa dr Maček Samobor.

Samobor je Dra Mačka vrlo svečano dočekao. Sve su kuće bile okićene hrvatskim barjacima.

Na međi samoborskog kotara kod Savskog mosta u Podsusedu dočekali su ga Fabijan Lenard zastupnik samoborskog kotara, predsjednik samoborske organizacije HSS. Marko Bahovec i predstojnik kotarske oblasti Teodor Turk.

Predsjednik dr Maček dovezao se je u automobilu sa svojom gospođom suprugom i vrhovnim zapovjednikom Seljačke zaštite narodnim zastupnikom Đurom Kemfelja.

U pratnji dra Mačka dovezli su se podpredsjednik HSS. ing. Košutić i glavni tajnik dr Juraj Krnjević, časnici Hrvatske seljačke zaštite i zagrebački novinari.

Čitavim putem do Samobora stajalo je mnoštvo seljačkog svijeta s obje strane ceste i pozdravljalo predsjednika. Žene, starci i djeca iz okolnih sela oduševljeno su klicali svčetu na njegovom upravo trijumfalnom putu.

Predsjednik se s pratnjom dovezao na Novi trg, gdje su bila postrojena 3 bataljuna Zaštite. Ovdje ga je pozdravio g. prof. Tomašić, a glazba je završala poznatu »Mačkovu koračnicu«.

Kotarski zapovjednik Hrvat. seljačke zaštite Franjo Bendeković podnio je predsjedniku prijavak o stanju zaštite. Predsjednik je tada izvršio smotru nad svakom pojedinom satnijom. Na njegov pozdrav »Vjera u Boga«,

Zaštitnici su gromko odgovorili: »I seljačka sloga«. Na licu predsjednika vidjela se velika radost nad redom, držanjem i disciplinom Zaštitnika.

Poslije smotre pošao je predsjednik do zgrade »Hrvatskog Doma« gdje su bili predsjednici svih mjesnih organizacija (68) i barjaci. Ovdje je predsjednika pozdravio Franjo Horvat kotarski predsjednik.

Na ulazu u »Hrvatski Dom« pozdravio je predsjednika načelnik g. Viktor Regović, i stari znanac dra Mačka profesor sofijskog sveučilišta u m. g. Jurinić. U dvorani Doma bila je predsjedniku priredena mala sakućka. U razgovoru mnogo se zanimao o radu Zadruga »Hrvatski Dom« te je tom zgodom obećao svoju pomoć za dovršenje Doma. —

Od Novog trga pošao je predsjednik sa pratnjom pješke prema trgu Kralja Tomislava gdje su stajala sva naša domaća društva. Čim se predsjednik pojavio, pozdravio ga je prisutni narod burnim poklicima. Tu se postavio s pratnjom pred zgradom trgovačne općine da se obavi mimohod, koji je odmah započeo. Predsjednik je bio vrlo zadovoljan disciplinom i redom, te se sa zadovoljstvom izrazio nad organizacijama našeg kotara.

Nakon mimohoda odveo se je predsjednik uz burne pokliče naroda na Rude, gdje ga je također dočekao obradovan narod, da ga može u svojoj sredini pozdraviti. Zatim je prolijedio put prema Pijelivici, Jastrebarskom u Kupinec.

† Josip Kirin

25. pr. mj. umro je u Zagrebu jedan od najstarijih naših nastavnika, zaslužni samoborski sin, školski nadzornik u m. Josip Kirin. Mirno je umro u 86 godini života kraj svoje jedinice kćerke, koja ga je za sve vrijeme duge bolesti nježno negovala. S njim pada u groh jedan od veterana hrvatskoga učiteljstva čiji je rad ostavio dubokih tragova na učiteljskom i prosvjetnom polju i koji je svoja nastojanja usmjerio na dobro hrvatskih učiteljskih institucija i svoga staleža.

Pokojnik je u Samoboru svršio osnovnu školu, u Zagrebu gimnaziju i učiteljsku školu. Potom je službovao kojih 25 godina kao učitelj u Mariji Bistrici, boreći se ujedno s narodom za bolji život, protiv tadašnjih austro-madžarskih vlasti. Potom je bio učiteljem vjebaonice u Zagrebu, i postao žup. škol. nadzornikom, pridijeljenih zemaljskoj vladi.

Mnogo se isticao svojim poslagoškim i stručnim radovima, te je bio pravi član Hrvatskog pedagog. knjiž. zbora. Suradivao je aktivno i uspješno u Savezu hrvatskih učiteljskih društava, kojemu je bio duže vremena tajnikom, a u dva maha i pretajednikom. Među ostalim vrlo je zaslužan i za gradnju učiteljskog doma u Zagrebu.

On je davao mnoge korisne inicijative i sudjelovao kod osnivanja ustanova, kojima se i danas služi i koristi hrvatsko učiteljstvo.

Oko 10 godina nije ostavljao svoje kuće zbog bolesti i starosti. Poslije toga smo ga često viđevali kako putuje samoborskom željeznicom na svoj omiljeni posjed u Vrapču. Iz Samobora često je pohodao starinu g. Herman Golner, umirovljeni ravn. učitelj a kojim je pokojnik često razmjenjivao misli o svom rodnom mjestu Samoboru, te o svom prvom službovnom mjestu Mariji Bistrici, gdje je zajedno službovao s g. Golnerom.

Vrijednog pokojnika oplakuje kćerka gđa Jelka Sokolić te dvije unuke, a u Samoboru sestre i brat.

Pokojnik je u mladim danima napisao više feljtona u »Samoborskom listu«.

Prošle subote otpređen je do posljednjeg počivališta na Mirogoju. Pred mnogobrojnim stovateljima pokojnikovim, koji su mu odar obasali cvijećem i vijencima, oprostili su se od vrijednog starine pretajednik Saveza hrvatskih učiteljskih društava g. Ivan Tomašić, koji je u svom toplom govoru iznio sve vrline i zasuge pokojnikove, napose za organizaciju hrvatskog učiteljstva, za Hrvatski učiteljski dom i odgoj hrvatske mladeži, te pretajednik Hrvatskog književno-pedagoškog zbora hrv. nar. zastupnik dr. Sigismund Čajković, koji je u svom lijepom govoru također istakao pokojnikove zasuge na pedagoškom polju te prikazao njegov rad u hrvatskom književno-pedagoškom zboru.

† Dr. Ivo Divković

Vidjeli smo ga neki dan, kad je ostavljao Samobor. Blijed, tronut i skršen. Teška bolest, koja je rapido izgrizala snagu njegova organizma, prisudila ga da je napustio odvjetačko zvanje i ostavio Samobor koji je bio tako usko povezan s njegovim srcem. I ako je u njem možda živjelo vjerovanje da će se još kojiput moći da navrati u naš gradić, udes je drugačije odlešio. Jedva je prispio u Zagreb, naglo mu pozlilo i drugi dan je smrt učinila kraj njegovim teškim patnjama u 63 godini života. Jasnije je i njegov bolni rastanak sa Samoborom, kojeg je neobično topla volja, imao ovdje svoj neminovni udjel.

U Samoboru je dr. Đivo Divković boravio preko 35 godina i zapravo u njem proživio svoje mladenačko i svoje najljepše mladenačko doba. Stekao je za to vrijeme velik broj prijatelja i poštivača, koji su ga voljeli zbog njegove čestitosti i poštenja, njegove društvenosti i vedra humora.

Pod njegovom katkada tvrdom riječju sakrivalo se uvijek njegovo dobro srce i topao osjećaj, često nepopustljiv u prijateljskim polemikama ostao je svagda dobar prijatelj i iskren drug. Kao student sudjelovao je kod spaljenja mađarske zastave i bio zatvoren.

S pokojnim Đivom Divkovićem nestalo je iz naše sredine čovjeka stare generacije, dobrog Hrvata, iskusna pravnik i popularnoga našeg sugrađana koga smo danomice gledali kako polazi u šetnje na naša prostrana i mirisna polja i zanosi se ljepotama samoborske prirode.

Živuci u Samoboru povukao je ovamo i svoga oca Mirka Divkovića, ravnatelja Gornjogradske gimnazije i hrvatskog školskog pisca koji je kod nas također proživio do časa svoje smrti.

25. o. mj. smirio se zauvijek naš Đivo u obiteljskoj grobnici na Mirogoju otpraćen na svoj posljednji put prijateljima i znancima iz Zagreba i Samobora.

Vječni mir dru. Đivi Divkoviću, a među nama neka mu je blaga i trajna uspomena!

VJENCANJA:

Dne 12. lipnja o. g. vjenčala se u Parizu gđica Zlata Pirnat, dipl. phil. i g. Ing. Jean Cognard, asistent kem. instituta za ispitivanje drva u Parizu.

Dne 20. pr. mj. vjenčala se u župnoj crkvi gđica Ljerka Kuhar sa g. Vincom Leskovarom, poštanskim činovnikom u Samoboru.

IZ GRAĐANSKE ŠKOLE

Koncesioner i vlasnik škole prof. Milan Reizer u potpunom sporazumu s Banskom Vlasti napustio je svoju koncesiju, jer mu je usljed nemarnosti plaćanja školarine dalje uzdržavati ovu školu nemoguće.

Odlukom Bana Banovine Hrvatske a glasom dopisa odnosne Vlasti, odjela za prosvjetu, od 22. srpnja 1940. zatvara se škola s danom 6. rujna o. g. Popravni ispiti obaviti će se još priopisno koncem kolovoza.

O 40-godišnjici Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru

(Nastavak)

Kod otvorenja Čitaonice na 1. rujna 1900 pozdravio je J. Kocijanić prisutne pobudnim govorom, u kojem je rekao: »Pita se, koji je cilj (Čitaonica); i kako ćemo ga postići? Glavni cilj neka bude, da se ovdje čitajući lijepo i poučno štivo naobrazite, da si duh i srce oplemenite naukom . . . Bez toga teško nam je sada u ovo burno vrijeme živjeti — među mnogo naprednijim i naobraženijim narodima. Zar vi jedini da zaostanete na polju prosvjete i duševnog napretka? Ne! To ne smije da bude! Gdje se ne njeguje nauka i prosvjeta gdje se duh i srce ne oplemenjuju, tu je gotovo propast ne samo pojedinca čovjeka nego i čitava naroda . . . Nauk ćete crpiti iz novina i zabavnih časopisa, iz poučnih i čudorednih knjiga. Samo vas molim, želite li imati pravu korist od čitanja, a vi čitajte marljivo i pomažno. Parite, što čitate . . . Upotrijebite svaki čas, što vam preostaje od svagdašnjih posala, čitajte što pozornije, pa i ono, što što moguće i ne razumijete, jer će vam s vremenom mnogo toga postati razumljivije i jasnije.

Iz knjige ćete upoznati svoj mili hrvatski narod, slavnu prošlost rodne si hrvatske grude, junačka djela slavnih predaka. Upoznat ćete naše političke i društvene prilike . . . što misle i rade drugi narodi . . . što snuju u ovo teško i burno doba . . . Ne dajte se od nikoga smesti niti od započeta djela odvratiti. Rudite postojani, složni, u knjižnoj ljubavi se sastajajte, učite i u svemu, što je dobro napredovati!

Na proslavi prve godišnjice dne 1. rujna 1901. vladalo je neopisivo oduševljenje. »I svazao je — piše Spomenica str. 7. — krasan dan u nedjelju 1. rujna 1901. Dan u istinu krasan, kao da se i sama priroda veselila toj skromnoj ali lijepoj svečanosti . . . Oko 8 sati poslije podne sakupili se svi članovi u vrtu g. Marka Hercoga, s biskupom i drugim gostiju . . . Daleko se razlijeo sum mužara kao da hoće pozvati sve samoborce, neka budu i oni dionici veselja, koje je priredila Čitaonica, neka se u što većem broju oko nje i u njoj okupljaju.

U posrednom govoru reče Vj. Kostić: »Ova prošla godina napunila nas ove tvrdim nadom, da će to društvo, staviti još mnogo i mnogo godišnjica . . . Vi ćete svoj duh sve bolje bistriti, a pogled u svijet biti će vam sasvim drugi nego dosada, nego ljudi, koji ne čitaju. Bilo današnje vrijeme, većina nego ikad treba nam znanja i naobrazbe. Okružuje nas razni napredniji narodi, nu na žalost ni jedan nam nije pravi susjed . . . Svaki hoće da se okoristi našim znanjem i nadom, nealogom. A mi Hrvati da prekrštenih ruku gledamo, gdje nam tudinci gaze naša prava i naše svetinje? O nipošto, lećo! Spremajmo se odvažno na boj, uhvatimo u ruke onakovo oružje kakovim neprijatelj na nas navaljuje! To oružje jest: Slova, znanje i prosvjeta!

To vam oružje prava Čitaonica u čudorednim, poučnim, zabavnim knjigama i časopisima, u mudrim i osbljnim prijateljskim razgovorima. Pazite budnim okom, da u vašu Čitaonicu ne dođe kakova pokvarena bezvjeraka knjiga ili časopis, — jer vjerujte mi, nitko nije bioo čovjeka tako pokvariti kao slobodna knjiga. Takovo

40-godišnje kadro je u čovjeku unikiti najplemenitije osjećaje, i samu sv. vjeru, a gdje vjere nema, nema ni rodoljublja! . . .

Ne budite samozivci! Neka vas Čitaonica ujedini naobrazbom i jednodušnošću, pa da se tako pod barjakom prosvjete pridružite sličnim društvima širom mile nam Hrvatske domovine, da bi svi Hrvati — prožeti jednom mišlju, svijesni si svoje narodne samostalnosti kao jedna četa stajali uvijek spremni, da pod geslom: »Sve za vjeru i domovinu«, te »Bog i Hrvati«, odbija svaku neprijateljsku navalu.

O deklaraciji Arnoldove pjesme: »Jelisava Frankopanka«, koju je čitavu dobro naučio i s razumijevanjem deklamirao član Stj. Kocijanić, veli Spomenica: »Članovi su slušali najpozornije, što se ikad može. Ta kake i ne bi, kad pjesma pripovijeda crticu iz davne prošlosti našeg starog samoborskog grada. Pa kad si slučajno bacio svoj pogled na nj, pričinito ti se, da duhom gledaš one nezgode njegove krasne gospodarice Jelisave, o kojoj pjesma priča, prividjelo ti se, kao da se one puste i tanke zidine nagiblju prema zapadu, ne bi li i one čule tu pjesmu, koja se pred 400 godina odigrala među njima«. (Str. 15).

Na to je J. Kocijanić održao predavanje »Kratka prijava hrvatske geologije«, iznoseći primjere junaštva, poštenja i pregaranja naših djedova u stoljetnoj borbi »Za krat časni i slobodu zlatnu«. Prikazao je također povijest hrvatske književnosti, jer se upravo one godine slavila 400 godišnjica Marka Marulića — oca hrvatske književnosti. Sve se na to odpevali hrvatsku himnu »Lijepa naša domovino« — to »stojeci otkrivene glave, k nebu podignutih očiju«!

Zapisičar sjednice od 31. VIII. 1902. spominje, da je bio stavljen i prihvaćen prijedlog, da se Čitaonica preseli na prikladnije i samoborcima pristupačnije mjesto, kako bi se djelokrug društva proširio na cijeli Samobor. Rodoljubni zanos i polet nije jenjao! Zapisičar naime kaže (str. 23): » . . . danas je srce svima veselo kucalo od radosti, što ovo njihovo društvo postoji već treću godinu. Pa kako i ne bi? Ta hrvatsko je, hrvatski ga sinci osnovale, hrvatska ga i bratska ljubav hrani, stoga učvrćuje, a dobri Bog ga naš otinskih blagoslovom! — što im je srce činjelo — nastavlja zapisnik — to ti moje pero nije kadro opisati, to je najbolje pokazati pjesma »Lijepa naša domovino«, koja se izvila iz njihovih srdaca, i to je bila kruna svega veselja . . . Slatki glasovi te lijepe pjesme daleko se razlijevali po mirnom dolu i tamo daleko iza brda i gorakih draga gubili se u noćnoj tišini. Gusta šuma i mrke ruševine Staroga grada odvrćale su slabom jekom, koja se — praćena ugodnim rominjanjem bistre Gradne i mlitavućnim jesenjim pijevom: »Crnobela, »Crnobela« — još ljepše dojmala srca, još milije blazila dušu hrvatskih sinova . . . Sve to, pak tiho suslanje ugodnim povjelaćem usitranog mlča, složilo se u tajanstvenu pjesmu, kao pjesmu uspa-vanku hrvatskoj domovini: Snivaj, snivaj . . . I Ali čuj opet jeku: . . . svijetu reci, da svoj narod Hrvat ljubi! — — — kao da ti srce šapće: Jest, Hrvatska sniva, ali nakoro će minuti toška ta noć, proći će snu, a ona će se probuditi. Probudit će je narod — sam, osvijetljen knjigama!!!

(Nastavi će se)

Učenici, koji polažu popravne ispite, imaju se prijaviti nefaljeno dne 26. kolovoza 1940. u kancelariji škole. Upravitelj Gradan. škole u likvidaciji prof. Milan Reizer

† ANTUN CIZL

30. srpnja rano u jutro preminuo je naglom smrću ugledni naš sugrađanin i trgovac Antun Cizl.

Pokojni Cizl član je stare samoborske trgovačke obitelji.

Sarađivao je vrlo aktivno u mnogim našim društvima, a naročito u bivšem »Hrvatskom Sokolu«, Planinar. društvu Dripomoćnoj zadrugi, Trgovačkom udruženju i dr. Kroz nekoliko godina vršio je dužnost trgovačkog zastupnika a čast vijećnika Trg. komore obnašao je do svoje smrti.

Sprovodu su prisustvovala mnoga naša društva i velik broj građanstva i znancica iz Zagreba te okolice.

Vrlom pokojniku neka je lahka zemlja, a rastućoj rodbini naše sačinice!

CRKVENI PJEVAČKI ZBOR IZ SISKA U SAMOBORU

U nedjelju dne 28. pr. mj. na dan Aninskog proštenja posjetio je Samobor Crkveni pjevački zbor iz Siska pa je tom zgodom pjevao misu od Kornika za mješoviti zbor u župnoj crkvi u 8 sati u jutro, a u pola jedanaest kod sv. Ane misu od Kimovca.

Sisački mješoviti zbor veoma je dobar pa ga je naše općinstvo pozorno slušalo. Zborom ravna g. Franjo Medricky. Na orguljama pratio je g. Mirko Kovačec, katiheta sisačke gimnazije.

† MIRKO KLASIĆ

kožarski obrtnik umro je 23. pr. mj. u 59 godini života.

Sprovod mu je bio 24. pr. mj. te su ga do posljednjeg počivališta sproveli mnogi znanci i prijatelji. »Savez hrvatskih obrtnika«, društvo Katoličkih muševa, te naša glazba.

Pokojnik je bio miran, čestit i marljiv obrtnik. Ostavlja udovicu, sina, snahu i unučice. — Lahka mu zemlja!

IZ ZADRUGE »HRVATSKI DOM«

Pristupili novi članovi:

Po 100 udjela: Dobrotvor iz Zagreba;

Po 10 udjela: Hrvat. kult. društvo »Napredak« (prije 10); Vladimir Šimec (po drugi put); Kazal. sekcija H. P. D. »Jeka«;

Po 20 udjela: Kotar. org. H. S. S. Samobor;

Po 13 udjela: Hrvat. dilet. klub. Samobor;

Po 5 udjela: Bernšerer Josip (prije 5);

Po 2 udjela: Tkalić Stanko, Hlavač Aleksander;

Po 1 udjel: Lenarčić Andrija; Kazić Ana; Fleis Franjo; Piscičić Stjepan; Freat Olga; Hudoklin Franjo (prije 1); Strmol Zdravko (prije 1); Stanić Juraj; Domaslovec 12; Paar Milan; Matijašević Janjo, Otrulevec 12.

Darovali u fond: Marijina kongregacija gospoda Din 400.-; Ing. Jušić Pavao Din 100.-; Geček Ivan Din 100; Futivić Božidar Din 50.-; Citarović Josip Din 50.-; Brunović Stjepan, Domaslovec Din 10.-; Dobrotvor iz Zagreba Din 20.000.-; Sabrano kod oroslave rođenjana dra Mačka Din 141.50

Upisivanje novih članova, sve uplate i darove prima blagajnik Zadruga Vladimir Šimec.

AUTOBUSOM NA VELIKU GOSPU U MARIJU BISTRICU

Kako samoborsko hodočašće u Mariju Bisticu pada ove godine na nedjelju nije mnogima taj dan bilo moguće poći tamo. Zato se sprema autobus na VELIKU GOSPU dne 15. kolovoza u Mariju Bisticu, ako se prijavi dovoljan broj putnika. — Prijave primaju se u upravi »Samoborskog lista«.

Autobusl za 4. kolovoza potpuno su popunjeni.

TON-KINO »SAMOBOR« donosi:

3. VIII. u pol 9 sati i 4. VIII. u pol 6 i pol 9 sati vesela njemačka opereta »NE BOJ SE LJUBAVI« (Keine angst vor Liebe), sa poznatim starovima Liane Haid, Adolf Wohlbrück, Ralph Roberts i Theo Lingem.

10. VIII. u pol 9 sati i 11. VIII. u pol 9 sati dvostruki program sa obilnim nusprogramom:

1. »MISTERIJE VATIKANA« (Sveta godina) sa predgovorom kojeg drži hrvatski metropolit preuzv. g. nadbiskup dr. Alojzije Stepinac i bez obzira na vjeru i uvjerenje, svatko može da vidi ovaj jedinstveni film u kojem Sveti Otac Papa molit za mir i blagostanje cijelog čovječanstva. Vidjet i čut ćete čuveni Sikstinski kor i srebrne fanfare, zvukove zvonca u katedralama cijelog svijeta, jedinstvenu glazbu koja se inače nikada ne čuje!

2. Senzacionalni film pun napetih i neobičnih pustolovina dvojice mladih skauta: »MLADI ORLOVI«. Historija dvojice dječaka koji su ostali sami u džungli! — Borba s tigrovima, krokodilima, indijancima i okrutnim razbojnicima.

K tome još kratki satiljivi film sa poznatim zagrebačkim glumcima: Margitom i Dejanom Dubajićem, koji pjevaju poznate pjesme. — Dakle svi u Ton-kino »Samobor«.

AUTOBUSNO PODUZEĆE ZAGREB — SAMOBOR

Vozni red: Iz Samobora: u 7, 9, 13.45, 18.30 i 21 sat.

Iz Zagreba: u 8, 12.15, 14.45, 19.50 i 23.15 sati.

Stajalište u Zagrebu: Barthouov (Preradovićev) trg.

Iznajmjuje se stan

od 2 sobe, kuhinje i nuzprostorije. — Upitati Sajmište br. 11 ili Zagreb, Opatovina br. 31, Slava Urban.

Predaje se kuća

na Zavrtnici, sa 2 stana, parketirane sobe, u kući voda i elektrika, sunčana strana. Upitati kod gđe Ane Kazić, Perkovićeva 46.

Predaje se kuća

Iznad ceste Rude—Brasloje, nuzprostorije, šljivik, vinograd, vrt. Površina i rač. Cijena 80000 din. Upitati: Dumić, Smeroviće Samobor.

Stan u villi na Strahinju

od 2 sobe u 1. katu sa potpunim komforom (kupaona, služinska soba, elektrika, vodovod i kanalizacija). Velika terasa sa krasnim pogledom. Po potrebi sa raspolaganje gasila. 3 minute od Glavnog trga sa neznatnim usponom.

Po želji sa raspolaganje i vrt od 400 čh. Upitati kod Antuna Hercega, stolara u Samoboru, Gajeva ulica, ili kod Pavla Stanica, šefa račun. direkcije drž. željeznica, Zagreb, (telefon 95-27).

Javna zahvala

Prigodom smrti neprežal enog mi supruga

Dure Kunića

izrazujem ovim putem javnu zahvalu svim našim prijateljima i znancima, koji su ga u teškim mukama tješili i posjećivali te otpratili do vječnog počivališta.

Napose zahvaljujem gg. liječnicima dru. Mogutu i dru. Angeru za pruženu pomoć, prečasnomo svećenstvu te bratovština sv. Jurja i sv. Josipa.

Dragica Kunić

Javna zahvala

Svim rođacima, prijateljima i znancima, koji su nam prigodom smrti nezaboravnog našeg supruga, oca, brata, šogora, strica i djeda

Mirka Klasića

svoje saučestće bilo pismeno ili usmeno izrazili, cvijećem i vijencima odati mu okitili, te iskazali posljednju počast dragom pokojniku ispratili ga do hladna groba, neka je ovime naša srdčana hvala, a od Boga plaća.

Napose hvala g. dra. Angeru, koji mu je teške boli ublaživao, te društvu Hrv. katol. muševa, koje ga je korporativno ispratilo do posljednjeg počivališta.

Anka ud. Klasić
i sin Slavko